

256

U S T A W A

z dnia 15 listopada 1956 r.

o zmianie przepisów o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Art. 1. W dekrete z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule dekretu wyrazy „o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski” zastępuje się wyrazami „o zaopatrzeniu ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski”;
- 2) w art. 1:
 - a) w zdaniu pierwszym wyrazy „Prawo do zasiłków i pomocy” zastępuje się wyrazami „Prawo do renty”;
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osobom, które w związku z działalnością urzędową, polityczną lub społeczną na skutek terrorystycznych aktów wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego stały się niezdolne do pracy i zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów w trybie i na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanych dalej „przepisami emerytalnymi”;
- 3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Za pozostałych w rozumieniu art. 1 pkt 2 uważa się małżonka, dzieci, wnuków i rodzeństwo oraz rodziców, jeżeli osoby te spełniają warunki określone w przepisach emerytalnych.”;
- 4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Podstawę wymiaru renty dla osób wymienionych w art. 1 pkt 1 stanowi:

 - 1) jeżeli były pracownikami bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa wskutek aktu terrorystycznego — przeciętny miesięczny zarobek ustalony na zasadach określonych w przepisach emerytalnych, z tym że nie może ona wynosić mniej niż 1200 zł;
 - 2) jeżeli przed powstaniem inwalidztwa nie były pracownikami — kwota 1200 zł.

2. Podstawa wymiaru renty ustalona w myśl ust. 1 stanowi również podstawę wymiaru renty rodzinnej.”;
- 5) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Wysokość renty określa się według stawek przewidzianych w przepisach emerytalnych dla rent z tytułu wypadku w zatrudnieniu.”;
- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Rencista ma prawo do dodatków przewidzianych w przepisach emerytalnych w wysokości i na zasadach określonych w tych przepisach.

2. W razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny przysługuje zasiłek pogrzebowy na warunkach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych.”;
- 7) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Świadczenia rentowe pobierane na zasadzie dekretu mogą ulec zajęciu tylko na zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych w wysokości i na zasadach określonych w kodeksie postępowania cywilnego.”;

8) w art. 7:

a) dotychczasowy przepis oznacza się jako ust 1 i w pkt 2 wyrazy „na koszt Państwa w społecznych zakładach służby zdrowia” zastępuje się wyrazami „i mają prawo do protezowania na warunkach przewidzianych dla rencistów w przepisach emerytalnych”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Członkowie rodzin osób wymienionych w art. 1 pkt 1 mają prawo do pomocy leczniczej, protezowania i innych świadczeń w naturze w zakresie i na warunkach przewidzianych dla członków rodzin pracowników pobierających renty na podstawie przepisów emerytalnych.”;

9) w art. 8 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1, a wyrazy „zasiłków i pomocy” zastępuje się wyrazem „renty”;

10) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. W sprawach nie unormowanych w dekrete stosuje się odpowiednio przepisy emerytalne.”.

Art. 2. Osobom, które spełniają warunki przewidziane w art. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy, a w dniu 1 lipca 1956 r. pobierały zasiłki na podstawie przepisów dotychczasowych, albo którym odmówiono wypłaty zasiłku z powodu posiadania środków utrzymania, przyznaje się na ich wniosek rentę zamiast zasiłku.

Art. 3. 1. Osobom, które pobierają zasiłki na podstawie przepisów dotychczasowych, lecz nie spełniają warunków przewidzianych w art. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy, wypłaca się zasiłki w dotychczasowej wysokości.

2. Prawo do zasiłków wypłacanych w myśl ust. 1 ustaje:

- 1) dla wdowy i innych osób, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu zmarłego — na czas posiadania dochodów powodujących wyłączenie prawa do renty rodzinnej w myśl przepisów emerytalnych,
- 2) dla sierot — z ukończeniem 18 lat, a w razie uczęszczania do szkoły — 25 lat.

Art. 4. Wysokość renty rodzinnej dla osób spełniających warunki do tej renty, łącznie z zasiłkami wypłacanymi pozostałym członkom rodziny, którzy tych warunków nie spełniają (art. 3), nie może przekraczać wysokości łącznej renty rodzinnej obliczonej z uwzględnieniem wszystkich członków rodziny, którzy pobierali zasiłki w dniu 1 lipca 1956 r.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy oraz przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski